Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е № 8
София, 21 ноември 1997 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Живко Сталев

Членове: Асен Манов, Иван Григоров, Цанко Хаджистойчев, Тодор Тодоров, Станислав Димитров, Александър Арабаджиев, Неделчо Беронов, Георги Марков, Димитър Гочев, Маргарита Златарева, Стефанка Стоянова

при участието на секретар протоколиста Гергана Иванова разгледа в закрито заседание на 21 ноември 1997 година конституционно дело № 5/97 г. докладвано от съдията Иван Григоров.

Делото е образувано на 15 април 1997 г. въз основа на искането на Общото събрание на наказателните колегии на Върховния касационен съд /ОСНК на ВКС/ на Република България Конституционният съд да се произнесе за:

а/ установяване на противоконституционност на чл. 152, ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/ и

б/ установяване на несъответствие на чл. 152, ал. 3 НПК с международни договори, по които България е страна - Международния пакт за гражданските и политическите права и

Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

С определение № 1 от 1 юли 1997 г. Конституционният съд е допуснал искането за разглеждане по същество. Със същото определение като заинтересувани страни по делото са конституирани Народното събрание, Министерският съвет, министърът на правосъдието и правната евроинтеграция, Върховният административен съд и главният прокурор.

Конституционният съд намира, че производството по делото следва да бъде прекратено по следните съображения:

Искането на ОСНК на ВКС е направено и е прието за разглеждане по същество от Конституционния съд по време, когато разпоредбата на чл. 152, ал. 3 НПК е имала следната редакция:

"3. Разпоредбата на ал. 2 не се прилага, когато по отношение на обвиняемия има незавършено производство по обвинение за друго престъпление от общ характер, както и в случаите на рецидив."

С параграф 23 от Закона за изменение и допълнение на Наказателно-процесуалния кодекс /ДВ, бр. 64 от 8 август 1997 г./ разпоредбата на чл. 152, ал. 3 НПК придоби нова редакция, а именно:

"3. Мярката за неотклонение задържане под стража на предварителното производство не може да продължи повече от една година, а ако обвинението е за престъпление, за което се предвижда наказание повече от петнадесет години лишаване от свобода, доживотен затвор или смърт - повече от две години."

От съпоставката на двата текста е видно, че по силата на параграф 23 от Закона за изменение и допълнение на Наказателно-процесуалния кодекс /в сила от 12 август 1997 г./ мълчаливо е отменена разпоредбата на чл. 152, ал. 3 и на нейно място е създадена нова правна норма, която урежда съвсем друг случай.

Съгласно чл. 22, ал. 1 от Закона за Конституционния съд "с решението си съдът се произнася само по направеното искане".

Към настоящия момент липсва предмет на делото, по който Конституционният съд е задължен да се произнесе с решение по същество. Атакуваната разпоредба е отменена и възникналият спор за конституционосъобразност и за съответствие с международни договори, по които България е страна не съществува.

Поради това и на основание чл. 22, ал. 1 от Закона за Конституционния съд и чл. 22, ал. 3 от Правилника за организацията и дейността на Конституционния съд, Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И:

Прекратява производството по к.д. № 5 от 1997 година образувано по искането на Общото събрание на наказателните колегии на Върховния касационен съд за установяване на противоконституционност и за установяване на несъответствие

на чл. 152, ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс /в редакцията й до 12 август 1997 г./ с международни договори, по които България е страна поради липса на предмет.

Председател: Живко Сталев

Членове: Асен Манов

Иван Григоров

Цанко Хаджистойчев

Тодор Тодоров

Станислав Димитров

Александър Арабаджиев

Неделчо Беронов

Георги Марков

Димитър Гочев

Маргарита Златарева

Стефанка Стоянова